

Sõna TPI endistel komsomolijuhtidel

Tavaliselt juubeli puhul heidame pilgu tagasi, hinnates käidud teed, sel puhul hindame tänaste tegude kõrguselt tulevikuperspektiive. Nii on see ka praegu, ELKNÜ 50. aastapäeva puhul.

Igal põlvkonnal on omad palgejooned, mille vormivad tema teod. Kuigi aastakümme pole pikk aeg, nimetame me komsomolis seda siiski teiseks põlvkonnaks. Ja eks ole kommunistlikel noortel ja noortel, kes astusid TPI-sse 60-ndate aastate algul ja tänava üliõpilasteks saanud nii eripäraseid kui ka korduvaid jooni.

Neile, kes astusid TPI-sse 60-ndate aastate algul, oli *alma mater* ikka seotud Kopli poolsaarega.

Uued õppekorpused Mustamäel alles kerkisid ja viimased kursused ja oma diplomiprojektid kaitsesime juba seal. Ruume oli hädasti vaja, et tudengi niigi nappi aega kokku hoida linna ühest servast teise sõituga. Eks sellepärast ka komsomoliorganisatsiooni põhiliseks mureks oli ehitusele jõukohane kaasaaitamine. Paljude senine ühiskondlik töö mõelduski uute õppekorpuste ja ühiselamute tellinguil.

Suvine ühiskondlike tööde traditsioon sai alguse juba varem ja on praegu välja kasvanud EÜE-ni, mis kahtlematult on kõrgem aste nii nimeliselt kui ka organisatsiooniliselt. Kuid ta põhiidee on jäänud samaks — osavõttu praktiliste ülesannete lahendamiseks on inimese kujunemise kooliks ja ta küpsuse hindamise kriteeriumiks.

1959-ndal aastal TPI-sse astunud olid ka esimesed, kes pidid läbi tegema I ja II kursusel tootmisalase väljaõppe. Oli muidugi raske teha päeval tööl ja õhtul käia loengutel. Kuid selektsiooniprotsess oli kiirem. Need, kellel puudusid tahtmine ja oskus tõsiselt tööd teha nii tehases kui auditooriumis, selgusid õige pea.

Väärib igati tunnustust, et praegu on komsomoliorganisatsioon järjekindlamalt hakanud tegelema erinevate kursuste üliõpilastega, uurime nende soove, arvamusi ja hädasid. Tuleb muidugi aidata sisse elada

da kõrgema kooli õppesüsteemi, sest puudulik hinne pole mitte alati üliõpilase viga, vaid häda, oskamatus õppida.

0-kursus peaks aga selliste arvu viima miinimumini.

Ja sellepärast on minu arvates praegu ja eriti praegu komsomoliorganisatsiooni tähelepanu vaja pöörata neile, kes arvavad, et õppimine on nende õigus, kuid ei tunnetata mingil määral vastutust ühiskonna ees, kes neile selle õiguse on andnud, nõudes neilt õiguse kasutamist ühiskonna hüvanguks.

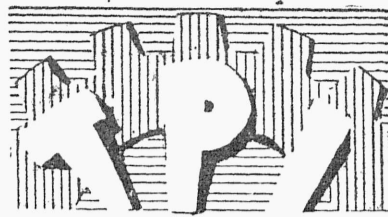
Paljud tolleaegsed komsomoliaktivistid töötavad praegu juhtivatel kohtadel ehitustel, tehastes, komsomoliorganisatsioonides. Töö instituudi komsomoliorganisatsioonis andis neile oskuse inimestega suhtlemises, andis võimaluse proovida oma organisatorivõimeid, laiendas silmaringi. Selle kindituseks on läbi viidud rida uurimusi üliõpilaste ja lõpetajate seas. Aga ka praegu seisab komsomoliorganisatsiooni ees ülesanne — muuta iga komsomoligrupp kollektiiviks, mis annaks võimaluse igale üliõpilasele ühiskondlikus töös proovida ja arendada oma oskusi, mõjuks aktiivselt inimese kujunemisele.

Ja lõpuks. Üliõpilane peab omandama instituudis õppimise ajal marksistlik-leninliku maailmavaate alused, et minna elu poliitiliselt arenenud, ideeliselt veendunud ühiskonna liikmena. Alus sellele pannakse ühiskonnateaduste tundmaõppimisega. Kõige erinevamaid töövorme on siin komsomoliorganisatsioonide kasutuses. Kuid seejuures me peame rohkem õppima hindama oma tegemiste ja ürituste kasutegurit.

Selles, et edusammude eest majanduslikus ja kultuurilises ülesehitustöös ning viisaastaku plaanide eduka täitmise eest autasustati Tallinna Linna Lenini ordeniga on kaalukas osa ka TPI kasvandikel.

Palju jõudu ja energiat selle traditsiooni jätkamiseks!

E. KEERBERG,
ELKNÜ Tallinna Linnakomitee I sekretär

TALLINNA

POLÜTEHNIK

39 (613) TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

XXII aastakäik

Reedel, 11. detsembril 1970

25 aastaseks saaval TPI akadeemilisel meeskooril oli veidi enne juubelit tegemist veel teisegi küllalt tähtsa arvuga. Käesoleva aasta 17. novembril toimus koori 600. esinemine. Ja kuigi näiteks ainult aasta vanem Riiklik Akadeemiline Meeskoor kuulutas hiljuti välja täpselt viis korda suurema arvu, võivad isetegevuslased küllap ka kuuesajaga rahul olla. Tähendab see ju 24 esinemist hooaja kohta ehk, vaheaegu arvestamata, 2 esinemist kuus. Keskmiselt iga kolmas nendest on olnud iseseisev täiskavaga kontsert.

Eestis ei ole enam ainsatki raju, kus TPI meeste laul poleks kõlanud. Kolmeteistkümmel korral on sõidetud esinema vennasvabariikidesse ja ühel korral reisiti lauluga läbi kuu Euroopa riigi. Kõige kangemateks esinemiskohtadeks on seejuures olnud Volgograd NSV Liidus ja väike Ivaničgrad Jugoslaavias.

Kõige rohkem on lauldud «Estonia» kontserdisaalis — keskmiselt iga seitsmendal esinemisel. Läheb aga hulk aastaid, enne kui TPI aul Mustamäel tõrjub esinemiste arvukusest tahapoole endise TPI peahoone Koplis.

Meeldivad suhted on kooril kujunenud Eesti Televisiooniga. Saateid on olnud nii stuudiost, Mustamäe nõlvalt kui Viruvärava mäelt. Laulumehed on kaasa löönud «Eesti Telefilmis» filmides «Kodumaa» ja «Kivikasukas», kõige värskemaks koostööks oli viimane saade sarjast «Neile, kes jäid piletit ilma».

Väga tähtsal kohal on tulevastel või juba praegustel inimestel olnud esinemised vahetult mitmesugustes tööstusettevõtetes või ehitustel. Nimetada võiks Lihhatšovi nim. Autotehast Moskvas, tehaseid «Volta» ja «Eesti Kaabel», kondiitri- vabrikut «Kalev», trikoovabrikut «Marat» jt. Ehitustest tuleks meenutada TPI nurgakivi panekut Mustamäel, Balti Soojuselektrijaama, kino «Kosmos» ja võõrastemaja «Virus» ehitust. TPI akadeemilise meeskoori koosseis on olnud pidevalt üle

henduses. TPI praegune dotsent Enno Soonurm oli nende 16 üliõpilase hulgas, kes pidasid maha TPI AM-i esimese harjutuse. TPI praegune üliõpilane Teet Soonurm on juba aasta jätkanud samas kooris perekonna laulutraditsiooni.

Koori repertuaar on mitmekesine. Pärts suurvormid on küll alles lähema tuleviku plaanides, kuid tõsiselt pähkleid on olnud ka sümfoonilised poeemid «Inõjried» (J. Sibelius) ja «Mu emakeel» (H. Lepnurm), T. Vettiku viiesaja-

TPI AM 25

saja. Ligi 700 TPI tudengit on 25 aasta jooksul koori liikmeks vastu võetud. Nii on igal hooajal vahetunud ligi viiendik koorist.

1952. a. oli kooris laulumehi tolleaegsest mehaanika-, ehitus-, keemia-mäe-, majandus-, põllumajandus- ja laevaehitusteaduskonnast, kusjuures ligi pooled tudengid olid mehaanikud. Mõeldunud hooajal jagunesid üliõpilaste erialad kooris järgmiselt: 34% elektrotehnikuid, 22% ehitajaid, 15% majandusmehi, 11% mehaanikuid kui ka energeetikuid ja 7% keemikuid-mäemehi.

TPI akadeemilises meeskooris on lauldud mehi, kellest hiljem on saanud väga tuntud isikud nii vabariigis kui kaugemalgi. 25 aastaga seoses on aga eriti tähelepanuväärne kooris toimunud põlvkondade vahetus selle kõige otsemas tä-

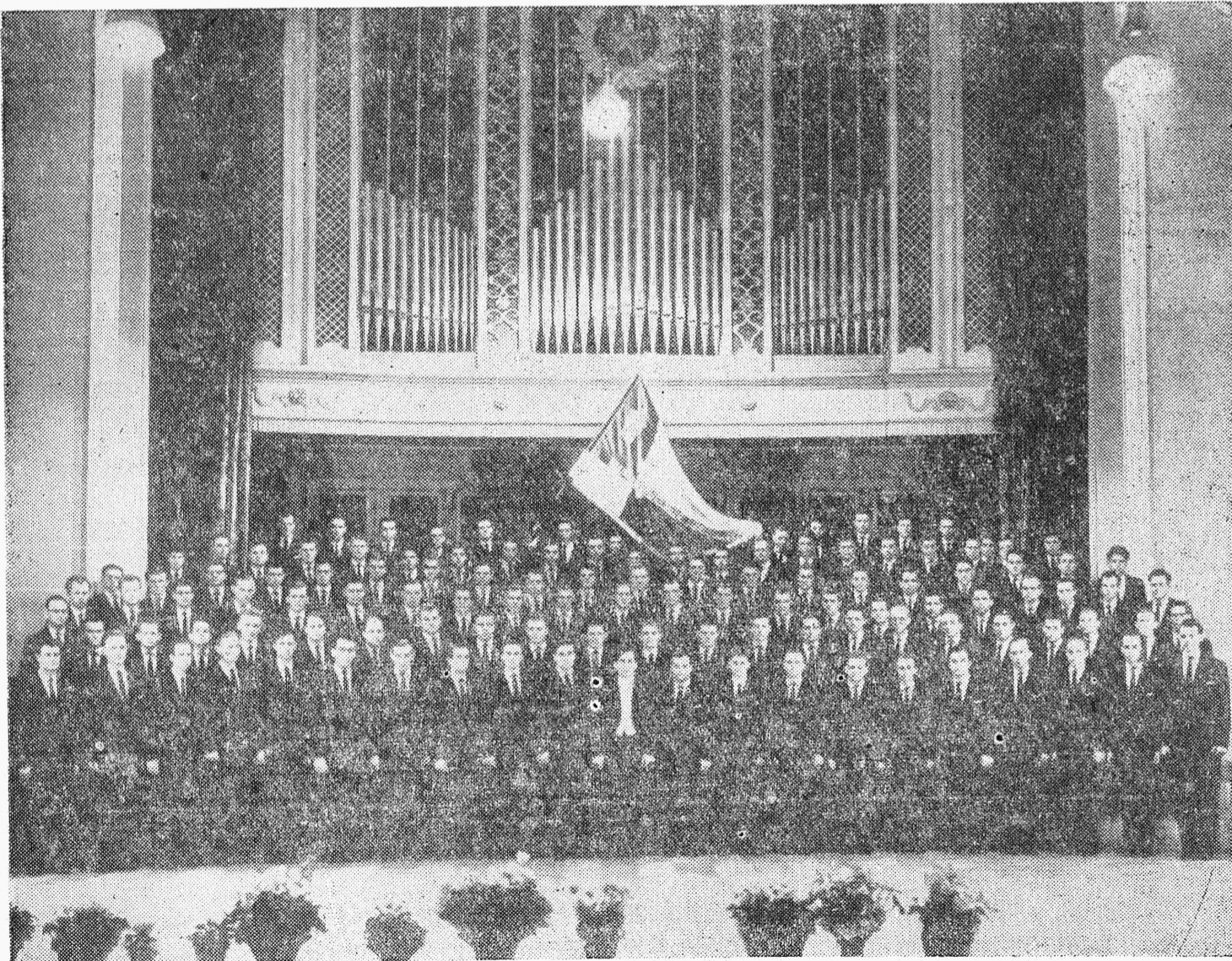
line «Tantsusüit», Z. Kodaly «Kõrtsilaul» jt. Et üldse on õpitud ja ette kantud ligi 300 lühemat või pikemat teost, siis tuleb hooaja kohta keskmiselt üle kümne uue õpitud laulu. Mitmed T. Vettiku, A. Karindi, R. Patsi jt. heliloojate uudisteosed on kuulajateni esmakordselt jõudnud TPI akadeemilise meeskoori suu läbi. Terve rida selliseid laule on ka 25. aastapäevakontserdi kavas.

Eesti koorilaulu klassika on leidnud koha iga hooaja kontserdikavades. Keskmiselt rohkem kui igal neljandal esinemisel on lauldud M. Härma «Meeste laulu», K. Türnpu «Meil aiäärne tänavas» on olnud kavas keskmiselt igal kuuelandal esinemisel. Kuulajate väga tugeva aplausi on kõige sagedamini ära teeninud V. Kapi «Eesti muld ja eesti süda», E. Tubina «Sõmeralt sõrmikule», J. Simmi «Oma saar» jt. laulude ettekanded.

Tudengil tuleb TPI-s tegemist teha eesti, vene ja ühe võõrkeelega, staažikamad kooriliikmed on pidanud laulma üldse kuni kümnes keeles, milledest võõramatena võiks nimetada valgevene, ukraina, itaalia ja ladina keelt.

Kroonika seisukohalt ei ole 25 aastat muidugi eriti pikk aeg ja kuigi nii mõndagi on tehtud ja saavutatud, tahaks loota, et iga järgmine veerandsada on eelmisest saavutusterohkem ning avaramate perspektiividega.

R. LAUK
TPI AM-i kroonik

TPI AM
pidulik aastapäeva-
kontsert on
25. detsembril
kell 19.30
«Estonia»
kontserdisaalis

Sõna on TPI endistel komsomolijuhtidel

Üliõpilane pole anum, mis tuleb täita, vaid tõrvik, mis tuleb loita. (akad. A. Aleksandrov)

Noorsooprobleem, noore põlvkonna saatus on vaieldamatult ühiskonda üks enamhuvitavaid sotsiaalseid probleeme kaasajal. Millist osa etendab tänane ja homme noorte põlvkond sotsiaalsete ümberkorralduste keerukas protsessis, teaduse, kultuuri ja tehnika arengus — sellest kõigest oleneb vaieldamatult ühiskonna areng, ühiskonna homme päev.

Momendil on üheks esmasaks ülesandeks kõigis nõukogude ühiskonna töötajates teadusliku maailmavaate kujundamine marksismi-leninismi kui filosoofiliste, majandusteaduslike ja sotsiaalpoliitiliste vaadete tervikliku ja harmoonilise süsteemi ahal.

Kõigest eelöeldust lähtudes pole kõrgema kooli ees seisev ülesanne kaugeltki mitte lihtne, arvestades veel seda, et noore isiksuse kujunemine toimub kõige intensiivsemalt just nimele nende aastate jooksul.

Järgnevalt kujutatud mõtte-õngad ei pretentseeri millelegi muule, kui et kutsuda esile uusi mõtteid ja ideid kasvõi mõneski lugejas.

Sotsialismi tingimustes on sihipärase kasvatuspoliitika eesmärgiks luua isiksus, kes on võimeline õigesti aru saada ümbritsevast maailmast ja sotsialismi ideaalidest lähtuvalt oma käitumist juhtima. Samal ajal on ühiskond kohustatud kandma vastutust kõikide noorte eest, ka nende eest, kes pole veel omandanud meie ühiskonna ideale ja käitumisnorme.

Üliõpilaskond meie maal kujutab endast spetsiaalset sotsiaalset gruppi, nõukogude intelligentsi osa, mil ise osatähtsus seoses teaduslik-tehnilise revolutsiooniga kasvab. Samal ajal puudub üliõpilaskonnal vahetu side tootva tööga, oma tegevuse tõttu on ta tarbija — teadmiste tarbija.

Kogu progresiivsele üliõpilaskonnale on omane tung uue poole. Kõrgendatud õiglustunne, vastuvõtlikkus kõigele uuele, progressiivsele, tunnete valitsemise mõistuse üle jne. Raske öelda, mida loetlust lugeda nooruse puuduseks, mida eelisteks, kuid ega asjata öelda: «Kui noorus teaks ja vanadus suudaks.»

Nõukogude üliõpilaskonna potentsiaalne mõju kogu sotsialistliku ühiskonna arengule on tohtu. Üliõpilaskonnale koos ülejäänud noorsooga on jõukohane lahendada suuri üldriiklikke ülesandeid, teiseks asuvad tänased üliõpilased kümnekonna või enama aasta pärast võtmepositsioonidel teaduses, kultuurielus, tootmises ja juhtimises.

Oluline osa isiksuse kujunemisel on kasvatusprotsessil. Kahjuks mitte alati pole iga konkreetne isik teadlik kasvatusprotsessi eesmärkidest ja meetoditest. Mitte iga õppejõud ei mõtle läbi õpetatava aine kasvatuslikku efekti ja subjektiivselt võib alahinnata üliõpilase kasvatamist kui eesmärki. Loomulikult on sellise õppejõu pedagoogiline tegevus vähem efektiivne kui õppejõu oma, kes selgelt tunnetab partei poolt püstitatud eesmärgid noorsoo kasvatamise osas.

Kasvatusprotsess nõuab pidevat täiustamist, olemasolevate vormide analüüsi ja uute rakendamist. Samas tuleb aga kõigi vahenditega võidelda meetodite vastu, mis viivad isiksuse standardiseerumisele ja nivelleerumisele, massiivsele teaduse formeerumisele.

Kasvatusprotsess saab efektiivne olla ainult siis, kui iga ühiskonna liige tunneb ennast ühiskonna peremehena ja materiaalse ning vaimse väärtuste loojana ja et igahelpt nõutaks isiklikku ning kollektiivset vastutust ühiskonna saatus eest.

Iseseisvuse suurenemine, õiguste laienemine, võitlus noortele antud õiguste realiseerimise eest noorte poolt — see kõik toob kaasa kohustuste ja vastutuse suurenemise, mida ei tohi karta, kuid mille täitmist tuleb nõuda. On selge, et ideeline ja poliitiline küpsus saabub vaid tegudes, tõelisteks kommunistideks saadakse vaid kommunistlikult tegutsedes.

Lõpetuseks tahaks edasi anda parimad õnnitlused kõikidele endistele ja praegustele instituudi komsomoliteeridele Eesti komsomoli juubeli puhul ja soovida tublit indu ühiste probleemide paigaltihutamiseks ja lahendamiseks.

P. VÄHI, ELKNÜ Keskkomitee noorte teadlaste sektori juhataja

Kangelasliku võitlustee on läbinud Eestimaa Kommunistliku Partei organisatsioonid ning tema truu abiline Eestimaa Leninlik Kommunistlik Noorsooühing.

Sellele tähtpäevale oli meie instituudis pühendatud teoreetiline konverents, mis toimus 1. detsembril.

Nagu märkis avasõnas TPI Parteikomitee sekretär B. Hiire, kandsid juba esimesed marksistlikud ringid Eestis internatsionaalset iseloomu. Nende loojate seas leiame Šantser-Marati, Lenini venna Dmitri ja teiste nimesid. M. Kalininile kuulub Tallinna organisatsiooni väljakujundamise teene.

EKP ja ELKNÜ 50

Konverentsil andis külalis-esineja Partei Ajaloo Instituudist ajalookandidaat A. Liebman ülevaate sellest, kuidas ajapikku kulges EKP konstitueerumine.

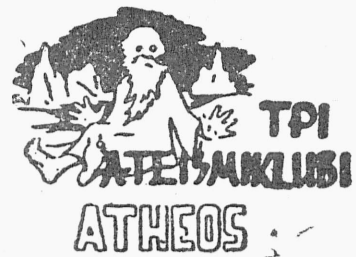
Suurele uurimismaterjalile tuginesid ka meie instituudi õppejõudude poolt esitatud ettekanded, mida kuulajaskonna poolt huviga jälgiti. Nii käsitles vanemõpetaja M. Graf ümberkorraldusi Venemaa Kommunistliku Partei Eesti organisatsioonides, mis moodustas ühe etapi EKP konstitueerumisprotsessis.

Ajalookandidaadid A. Sunila ning P. Larin vaagisid EKP taktikat ning tegevust vastavalt kodanliku diktatuuri perioodil ja Teise maailmasõja ajal.

Eestimaa Kommunistliku Noorsooühingu konstitueerumisest jutustas komsomoliveteran, endine ELKNÜ Keskkomitee sekretär, vanemõpetaja M. Sõno. TPI komsomoliteeride sekretär K. Kasikov rääkis meie instituudi komsomoliteerimisprotsessi osast noorte spetsialistide ettevalmistamisel. Eriti kahe viimase esinemise puhul oleks meeldiv olnud näha auditooriumis rohkem kommunistlikke noori, sest jutt käis just nende võitlusorganisatsioonist.

Ühel ajal konverentsiga oli fuajees esitatud vastavasisuline ajakohane näitus, mille eest esmajärjekorras tuleb öelda suur tänu raamatukogu töötajatele seltsimeestele Roljandile ja Koigile.

Ü. TAIGRO, Orgkomitee esimees

„Atheose“ õhtud 1970

I EBAUSKUDE ÕHTU (13. novembril) on «Atheose» traditsioon. Ikka, kui reede 13. kuupäevale sattub. Sedakorda juba neljas, ent ikka uus, — sest tudengid ja vigurid olid parasjagu uued.

Viltu vedas selle õnnetu päevaga küll juba ette. 1) Keegi ebausklik rebis ilusa musta kiisuga kuulutuse seinalt puuruks ja valvetädi kinnitas ka, et ega niisugune kuulutus kõrgesse kooli ikka ei sobi. Mis seal imestada, — 1965. a. maailmanäituse rakenduspsühholoogia paviljoni külastajatestki osutus 70% ebausklিকে. 2) «Retacoridil» kadus trummimees ära, nii et otsis kuulutuse teel uut. Selle viltuvedamise tõttu pole ühelgi «Atheose» õhtul sel aastal orkestrit olnud. Ent tänu Mait Pakastele, kes terve sümfoniaorkestri või oreli suudab süles kohale tuua, pole klubi muusikuta olnud. Kiitos, Mait!

Nagu religioon, nii on ka ebausku tegelikkuse fantastiline peegeldus inimese teadvuses. Miks siis ENE, mis ebausku õigesti defineerib, seda rahvausuga samastab? See on ju vaid üks ebausku minevikuaspekte. Aga kabala, mantika, astroloogia, spiritism, teosoofia, okkultism ja igasugune muu müstika? Ka see kuulub ebausku hulka. Ja lõpuks on mistahes religioon samuti eausku. Õhtu algaski niisuguse arutlusega.

Loeti ette «Neitsi Maarja unenäo» hirmuäratavaid ennustusi ja prooviti mäluvesti abil, miks mõned unenäod «täide lähevad». Suur menu oli Kaldea tähetarkade poolt koostatud horoskoopidel, mille igaüks sai.

Selgus, et 13 polegi õnnetu arv, et 3-kordne Nõukogude Liidu kangelane Pokroškin sõdis kaua aega lennukil nr. 13 ja Londonis oli «13-klubi», et reedel ja 13. kuupäeval avariisid tavalisest vähem esineb (auto- ja muud juhid on ettevaatlikumad kui nädalavahetusel).

Üllatas, et viktoriinil teati häid endeid palju rohkem kui halbu. Tähenab, koos olid optimistid.

ning tundsime end tõesti nagu oma kodus. Tunnet süvendas veelgi see, et olime teel ainult 4 tundi ning suhtlemine toimus eesti keeles.

Saime ära olla ainult 3 ja pool päeva ning kuigi kasutasime ära kõik võimalused ekskursioonideks, jäid muljed loodusest paraku siiski põgusateks.

Seetõttu peatume käesolevas kirjutises ainult «sündmustel», jättes «tausta» tahaplaanile.

Esimene kontsert toimus laupäeval 17. oktoobri õhtul Salme külas, kohalikus kolhoosiklubis. Juba kontserdi algusest valitses meeldiv õhkkond, haripunkti lähedust oli aga tunda siis, kui lavale ilmusid niud-trummilööjad, et esitada Poola rahvalaulu «Kõndis neiu...» koos vastavate liigutustega. Refraani laulsid ka pause (neid oli selles loos rohkem) pidavad orkestrandid ning nende õul ka rahvas kaasa. On vist tarbetu lisada, et laul tuli kordamisele.

Ametlik kontserdikava sai ammandatud, kuid ega see veel lõppu tähendanud. Kontserdi lõpul andsime meie lahketele võorustajatele üle mälestusemed ja järgnes ametlikus keelepruugis «seltskondlikuks» nimetatav osa. Ühest suurest orkestrist sai mitu väiksemat tantsuorkestrit ja pidu võis alata.

M. MARAN

Õhtu läks korda. Miss 13 — Tiitu Hunt — kirjutas: «Kõik oli väga tore ja huvitav. Kahju, et võtsin niisugusest üritusest esmakordselt osa. Olgu hästi palju niisuguseid õhtuid!» See pole endia teha. Järgmine ebausku õhtu tuleb alles aasta pärast, sest 1971. a. reede, 13. langeb suvevaheajale.

Heade sõnade eest sai Miss 13 mälestuseks korstnapühkija.

Mister 13 oli natuke kriitilise, tahtis enam müstikat ja sai — musta kassi.

II TALLINNA KIRIKUD 1970 (27. novembril).

«Ma nägin, ja vaata, uks oli lahti et sisse tulla, ning me ei kahetse seda teos mitte» (J. Andresson, Ü. Reimo)

Niisuguse nimega õhtu on ka traditsiooniline, nii nagu «Atheose» tavagi, et viktoriini võitjatele on auhinna 3 head (seekord maasika-)torti.

Sotsioloogilisest uurimusest osavõtnute õhtu algas piktoriiniga, s. o. pildi-viktoriiniga, milles domineerisid igat sorti Tallinna tornid ja see, mis nende otsas on. Peale suupärase võisid võitjad ka meelepärasest osa saada — kätia kunstiteadlaste Eda Liiniga Tallinna kirikute ligipääsmatuid kunstiväärtusi (Herman Rode altari Olevistes, Zarubnoõ ikonostaasi jms.) uudistamas. Osa käiski.

45 tudengi ja 2 eks-tudengi uurimuse esialgseid tulemusi Tallinna kirikuliste demograafilisest koosseisust tutvustas dots. **Kuulo Vimmisaare**. Jäi mulje, et tööd oli tehtud rohkem, mida kinnitasid humoristlikud pisipreemiad.

Too oli rohkem pildi- ja jutuõhtu.

III KOHTUMINE KURADIGA

(4. detsembril). Kurat ise tuli natuke hiljem ja läks viktoriini individuaal-võitjaga kaasa TP-11-sse. Oli niisugune lõbus, punane, karvase lõvilakaga, rohkem rahvajuttude kohtlase, heatahtliku Vanapagana kui kiriku öela ja kavala Kuradi meedi. Juttu puhus tema eest TRÜ dotsent **Anatoli Mitt**, kes õigeusu põrgut nii hästi tundis nagu oleks ise seal olnud.

Viktoriini võitis seekord ülekaalukalt «Atheose» juhatus — **Maie Kutsar** (oli võitjaks juba 3. korda!), **Anton Laur** ja **Mait Pakaste** (teist korda!) ning neid tugevdanud **Peeter Kruusman** ja **Urve**. Nad teadsid, et Glehni kurat oli hoopis Kalevipoeg (Vana Glehn ise pani kuiu kõrvale kivi pealdisega «Kalevipoeg on mu nimi ja hind. lollid kutsuvad kuradiks mind»); oskasid anda kuradile eesti keeles 12 erinevat nime ja mõistatasid, mis keeles on diable (pr.), diabolos (kr.), diavolo (it.), devil (ingl.), perkele (soome), čert (ts.), velnias (leedu), velns (läti), teufel (saksa) ja palju muud.

Aeg läks ruttu, kurat üldse ei kiusanud ja loodame, et ta ka läheneval sessil ateistidest eemale hoiab. Kivi kotti!

«ATHEOS».

partuaar ja nii jõudsimegi ülal-märgitud päevani.

16. oktoobri hommik oli kahjuks pilves ja nii jäi ära võimalus näha tervet Eestimaad korraga. Pidime leppima ainult

vastu igati mõõdukas ilm — +13°. Üsna ebamugav sõit väikeses bussis Salme külasse ja juba võisime kogeda kohalike elanike suurt külalislahkust. Elasime kahekaupa kodudes

KUI PUHKPILLIORKESTER...

Võrtsjärvega ja rongiga, mis liikus arvatavasti Tartu—Valga liinil.

Vastupidiselt igasugustele ootustele võttis meid Adleris

...veidi kaugemal käis

Kõigepealt veidi selle loo pealkirjast. Kuhu peaks tänapäeval sõitma, et tagasi tules võiks hoopemata öelda: seekord sai küll kaugel käidud? Lennuki sõit ja sellega seoses ka tuhanded kilomeetrid on muutunud kui mitte just mitte igapäevaseks, siis üsna tavaliseks kindlasti.

Rahuldume pealkirjaga seoses võib-olla sellega: kaugemal sellepärast, et nii kaugel ei olnud instituudi puhkpilliorkester veel kunagi mänginud; veidi sellepärast, et me loodame jõuda kunagi veel kaugemale.

Niisiis 16. oktoobri hommikul tõusis oma järjekordest lennuks Adlerisse Ülemiste lennuväljalt õhku TU-124. 52-st kohast olid 30 hõivatud TPI pasunapoiste poolt (ülejäanud ootasid juba kohapeal ees) ja lennuki pagasiruumis oli seekord vähemalt 1 ebatavaline ese: orkestri suur trumm.

Millal tekkis mõte soovitada kontsertreis Kaukaasia eesti küladesse, seda on tagantjärele raske võrdlemisi täpselt öelda, kuid sel sügisel hakkas asi juba «reaalseks muutuma». Tänu õppeprorektorile H. Tiismusele lahenesid organisatsioonilised küsimused, ENSV teenelise kunstitegelase Elmar Peäske juhatusel õpiti selgeks vastav re-

VABARIKLIK KONKURSS

1970. a. üliõpilaste teaduslike tööde vabariiklikule konkursile esitati kokku 300 tööd (1969. a. — 244 tööd: TPI — 137, TRÜ — 97, EPA — 31, ERKI — 17, TPedI — 15, TRK — 3 tööd). Preemiaid ja diplomeid määrati kokku 201 tööle (neist TPI-le 75).
Laureaatide pidulik autasustamine toimub TPedI aulas 11. detsembril algusega kell 15.30.

I PREMIA

- Väino Ilmar** — Kaugõppeteaduskond.
Ehitusmaterjalide Tehase «Männiku» optimaalne transpordisüsteem.
Juhendaja: van.-õp. R. Levett.
- Ivan Klevtsov** — Energeetikateaduskond.
«Saastunud sirmküttepindade konvektiivse soojusülekanne uurimine».
Juhendaja: prof. I. Mikk.
- Raimond Zober** — Kaugõppeteaduskond.
Sergei Irhin — Mehaanikateaduskond.
Valeri Erlich — Mehaanikateaduskond.
«Termokeemiliselt töödeldud suure poorsusega metallkeraamilise raua mõningateomaduste uurimine».
Juhendajad: van.-õp. O. Bussel, ass. P. Kulu.
- Ennu Rüstern** — Elektrotehnikateaduskond.
«Sidu parameetrite esitused arvuajadadena».
Juhendaja: ass. V. Kukk.
- Vadim Akimov** — Elektrotehnikateaduskond.
«Väljatransistoride mürade mõõtmise tundlikud meetodid».
Juhendaja: van.-ins. H. Tammet.
- Tiit Ojala** — Elektrotehnikateaduskond.
«Momendi järgi tagasiside türistorajami uurimine».
Juhendaja: dots. J. Tomson.
- Andres Järve** — Elektrotehnikateaduskond.
«Optimaalsete põhimõõtetega tasapinnaliste lineaarsete induktioonpumpade seeria vedela naatriumi pumpamiseks temperatuuril 700°C tootlikkuste vahemikus 10–30 m³/h rõhuga 1...2 atm. Üks pumpadest projekteerida».
Juhendaja: van.-õp. H. Liin.
- Andres Saar** — Ehitusteaduskond.
«Kontuuri paindejäikuse mõjust sadulakujuliste rippkatuste töötamisele».
Juhendaja: dots. V. Kulbach.
- Elviira Truve** — Majandusteaduskond.
«Toiduainete tarbimise seaduspärasusi ENSV-s (budžettide informatsiooni andmeil».
Juhendaja: dots. S. Straž.

II PREMIA

- Jaan Vinkel** — Energeetikateaduskond.
«Soojuselektrijaama režiimi optimeerimine raalil».
Juhendaja: dots. M. Valdma.
- Petro Polgorodnik** — Energeetikateaduskond.
«Sovetskaja Rodina» tüüpi tööstusliku külmutuslaeva mootorite küttesüsteemi moderniseerimine ja uurimine».
Juhendaja: dots. P. Anson.
- Rein Lees** — Mehaanikateaduskond.
«Miniatuursete metallkeraamiliste liuglaagrite uurimine».
Juhendaja: van.-õp. M. Ajaots.
- Juho Kütt** — Mehaanikateaduskond.
Vallo Pauning — Õhtune teaduskond.
Rein Rassak — Mehaanikateaduskond.
«Programmjuhtimisega pinkide pneumohüdrauliliste releeliste jälgivate ajamite uurimine».
Juhendaja: asp. V. Reedik.
- Toomas Kleesment** — Elektrotehnikateaduskond.
«Kõrgsageduslikud voolu ja pinga andurid kiiretoimeliste türistoride ja ventillide uurimiseks».

- Juhendaja: lab. juh. G. Toomsoo.
- Boris Gordon** — Elektrotehnikateaduskond.
«Möötekomplesk võnkeanduritele».
Juhendaja: van.-õp. L. Einer.
- Jaan Hiio** — Õhtune teaduskond.
«Õmblusvabriku «Baltika» valgustusseadme üleviimine kõrge-male sagedusele».
Juhendaja: dots. E. Risthein.
- Aarne Suurväli** — Elektrotehnikateaduskond.
«MHD-ajami automaatreguleerimissüsteemide uurimine».
Juhendaja: asp. H. Sakkos.
- Jüri Kivi, Tiit Metsvahi** — Ehitusteaduskond.
«Sõiduauto omavate perekondade liikuvuse seaduspärasuste uurimine Tallinnas».
Juhendaja: v. t. t. I. Pihlak.
- Olavi Krunk** — Keemiateaduskond.
«CdSe monokristallide termiline töötlemine komponentide aururõhul».
Juhendaja: dots. J. Varvas.
- Helle Kaljula, Anne Kerstna** — Keemiateaduskond.
«Kinnitunud fermentide kineetika uurimine».
Juhendaja: dots. A. Kõstner.
- Ants Pilving** — Majandusteaduskond.
«Tallinna linna töajubilanss 1980. a. ja selle mõju linna majanduse arengule».
Juhendaja: H. Meresso.

III PREMIA

- Ellart Tärno** — Energeetikateaduskond.
«Karjääri nr. 1 autotranspordi töö planeerimine ja ratsionaliseerimine».
Juhendaja: dots. H. Aruküla.
- Ülo Treufeldt** — Energeetikateaduskond.
«Eesti energiasüsteemi 110 kV võrgu konfiguratsiooni optimeerimine».
Juhendaja: dots. E. Tiigimägi.
- Olev Ambur** — Mehaanikateaduskond.
«Aparatuur ja meetodika miniatuursete hõrdesõlmede materjalide kulumise ja hõrdumise uurimiseks».
Juhendaja: van.-õp. M. Ajaots.
- Igor Žukovets** — Elektrotehnikateaduskond.
«Korrelatsioonifunktsiooni numbriline mõõtmismeetod raalil».
Juhendaja: van. ins. H. Tammet.
- Sirje Vaimann** — Elektrotehnikateaduskond.
«Vereringe modelleerimine».
Juhendaja: van. ins. P. Loog.
- Martin Pall, Niilo Saard** — Elektrotehnikateaduskond.
«Planeerimisprotsessi modelleerimine ENSV Riiklikus Plaaniko-mitees».
Juhendajad: sekt. juh. K. Leppik, ins. I. Odrats.
- Raivo Teemets** — Elektrotehnikateaduskond.
«MHD-piduri diskreetse automaatjuhtimissüsteemi uurimine».
Juhendaja: van.-õp. J. Lootus.
- Valdo Läänemets** — Elektrotehnikateaduskond.
«Aksiaalvaga kahefaasilise asünkroonmootori teoreetiline ja eksperimentaalne uurimine».
Juhendaja: dots. G. Samolevski.
- Aleksei Batanov** — Ehitusteaduskond.
«Aereeritud liivapüüdjate töö uurimine laboratoorses tingimustes».
Juhendaja: dots. H. Mölder.
- Andres Jagomägi** — Keemiateaduskond.
Süsi vesinike katalüüs Pt — Pd katalüsaatoril».
Juhendaja: prof. O. Eisen.
- Petr Murašov** — Keemiateaduskond.
«CdS kristallide kasvatamine moodukatel temperatuuridel».
Juhendaja: dots. P. Kukk.
- Anne Uuehendrik** — Õhtune teaduskond.
«Kõrgema haridusega spetsialistide kasutamise majanduslik efektiivsus Tallinna Ekskavaatoritehases».
Juhendaja: prof. E. Kull.

Artikkel on mõeldud nii noortele tudengitele kui ka teistele, ühte aegu vastukajaks dots. H. Tiismuse artiklile.

Tahaks edasi anda mõningaid mõtteid, mis tekkisid minu diplomiprojekterimise käigus ja minu tegevuse ajal TPI ÜTÜ nõukogus.

Tänapäeva Healt Insenerilt nõutakse tõesti palju. On aga teada, et inseneriks tullakse õppima vabatahtlikult. Selle tõttu võib eeldada, et kõik, kes astuvad meie majja, tahavad saada Heaks Inseneriks. Tänapäeva tehnika ja teaduse kõrge taseme aga nõuavad, et Hea Insener oleks tuttav teadusliku töö meetodikaga. Kahjuks on aga õppeprogrammid nii koostatud, et palja õppimisega (loengud + eksamid) me sellega tuttavaks ei saa. Ei saa süüdistada õppeprogrammi koostajaid — programmi jääb maha tehnika ja teaduse nõuetest (objektiivne seaduspärasus). Et nimetatud vastuolu leevendada, peame asja lahendama ise — see tähendab tuleb teha nn. klassiväliseid tööd. Esimesel ja teisel kursusel on see tõesti klassivälise töö — nimelt iga tudeng koostab referatiivseid töid täppisteaduste ja ühiskonnateaduste alal. See on osavõtt ÜTÜ tööst.

Vanematel kursustel, kui on ladestunud erialaseid teadmisi, võib osa võtta ÜKB tööst, erialakateedri uurimis- ja lepingulistest töedest. Paraku aga juhtub nii, et kõige magusama töö, see on diplomitöö juures jääb vajaka mõningatest põhitõdedest, mida omandati esimestel kursustel (matemaatika, teoreetiline mehaanika, elektrotehnika teoreetilised alused ja teised üldained). Pea'e selle mõned kateedrid tegelevad uurimustega, mis asuvad mitme teadusharu piirimaal, mille töt-

PEALE

tu üks teaduslikest distsipliinist jääb vähem omandatuks. Lünkade täitmiseks kulub kalist aega uurimistööde ja diplomitööde tegemisel. Need puudused tuleb kõrvaldada just esimestel kursustel (1...3).

Siia maani on olnud võrdlemisi raske just esimeste kursuste tudengeid panna iseseisvale tööle (õppejõu juhendamisel). Seda võiks lahendada üldainete ja erialakateedrite koostöös. Nimelt oldi siia maani arvamusel, et esimeste kursuste tudengid võiksid kaasa lüüa ÜTÜ liinis ainult täppis- ja ühiskonnateaduste alal. Kuid miks ei võiks nad kaasa lüüa ka erialakateedrite juures? Sest tõesti, juhendaja kogu üliõpilaskontingenti õppejõudude poolt, kes annavad üldaineid — see on raske. Erialakateedrite õppejõud võiksid juhendada referatiivseid töid tegevaid üliõpilasi just piiriteaduste ja erialase suunitlusega üldainete alal. Minu arvates on see mõte, mis tasub kaalumist. Selle realiseerimine aga eeldab, et suurem osa õppejõududest oleksid ka ÜTÜ tööde juhendajad nii referatiivsete kui ka uurimistööde alal. Siinjuures ei tohi unustada seda, et ka võõrkeelte kateedrid võiks anda abi näiteks võõrkeelsete kirjandusallikate läbitöötamisel referatiivide koostamisel või uurimistööde tegemisel. See aga tuleb arvesse veel võõrkeelte ja teiste kateedrite koostöö ÜTÜ töö tõhustamisel.

Eelmises lõigus ma mainisin, et raske on esimeste kursuste tudengeid ÜTÜ-sse kaasa tõmmata. See on ka loomulik. Ei tea noor tudeng, et kaasa lüües üliõpilaste teaduslike ühiskonnade (ÜTÜ) toob ta suurt kasu kõigepealt endele ja samas ka ühiskonnale. Milles on probleem? Nimelt selles, et tehes juba esimestel kursustel referatiivseid

PEAKS

töid õpib üliõpilane tegema oma järeldusi. Kahtlemata kasvatab see inimeses sellist omadust nagu otsustusvõime, mida Healt Inseneril peab alati olema (Halb Insener on nannipunn). Mida annab siis Healt Insenerile referatiivne töö ühiskonnateaduste alal? Kõigepealt peab Healt Insener hästi orienteeruma poliitikas. Häda Insenerile, kui ta tulevikus jääb mõne marksismi-leninismi teooria probleemiga vahele, sest tema järgi joonduvad paljud. Ta on eeskujuks ja tihti ka autoriteediks! Nagu ülalpool mainisin, ei mahu kõik tegelema ühiskonnateadustega, ülejäänud võivad valida täppisteaduste ja minu hea lootuse peale ka erialakateedrite vahel. Millist kasu me veel saame referatiivsete tööde tegemisest? Võime näiteks arendada oma võõrkeele oskust, tutvudes võõrkeelsete kirjandusallikatega, harjutame oma oraatorivõimeid (lõpetamise puhul on kõrgem diplomaarivõime või töö kaitsmiseks omandatud), tutvume kirjanduse otsimise nõusudega, õpime eraldama tähtsat vähemtähtsast, õpime töid vormistama. Kuid üks on kindel, mida varem hakata tegelema ÜTÜ liinis, seda rohkem me saame sellest kasu. Aga kes teab, igaüks tudengitest võib hakata tulevikus kaitsma kandidaadi-väitekirja või doktoridissertatsiooni. Harjutades aga juba esimesest kursusest peale, on tõenäoline, et ta seda teeb ja veel edukalt.

Tuleb silmas pidada seda, et noored tudengid tulevad kõn-gemasse kooli teatud romantika isuga. Ja miks neile mitte võimaldada seda. Vahest puudub mõnel julgus või oskus,

HAKKAMA

kuidas saaks tutvuda teaduse romantikaga. Selleks ma lihidalt tutvustan ÜTÜ organisatsiooni ja annan salanõu, kuidas sellesse organisatsiooni pääseda. Vabariigi ulatuses koordineerib tegevust Üliõpilaste Teaduslike Ühingute Vabariiklik Nõukogu. Oppeasutuses on oma ÜTÜ nõukogu, kes suunab teaduskonna ÜTÜ nõukogusid. Oppeasutuse ÜTÜ nõukogu tegeleb peamiselt organisatsioonilise tööga, kõik peale esimehe on tudengid. Teaduskonna nõukogus on teaduslik juhendaja, tema on õppejõud ning esimees — tudeng. Teaduskonna raames töötavad ringid. Ringi eesotsas on juhendav õppejõud ja ringivanem — tudeng. TPI-s on ringe üle 20. Töövormid ringides on väga mitmekesised. Ringides tutvutakse eriala probleemidega, tänapäeva teaduse sõlmküsimustega, korraldatakse diskussioone, ekskursioone, populariseeritakse oma eriala väljaspool instituti, tutvutakse vanemate kursuste üliõpilastega, võetakse osa igal aastal korraldatavatest konkurssidest, millega kaasnevad sõidud vennasvabariikidesse ja isegi rahvademokraatia maadesse (oluline keeleoskus). Ringiline tegevus

on huvitav muidugi eeldusel, kui tudengid ise aktiivselt kaasa loövad ja ringi juhendaja peab nendega ühes mestis olema. Igal aastal korraldatakse võistlus parima ÜTÜ ringi nimemele. Parimaid ringe premeeritakse. ÜTÜ aktivistidele korraldatakse igal aastal vabariiklik seminar-laager, mida järjekorras korraldavad meie kõrgemad oppeasutused. Seal aru-

bakuulamise õigust, mis annab üliõpilasele võimaluse paremini jaotada oma aega vastavalt vajadustele. Suuremad koormused eeldavad samal ajal paremaid töötingimusi. Kuna TPI-s on lahendatud üliõpilaste majutamise probleem, siis võiks edukamatele luua need tingimused, paigutades nad ühiselamu tubadesse kahekaupa. Siin tuleks jälgida, et kokku jääksid ühesuguste huvidega üliõpilased. Samas toetan TRÜ ÜTÜ Nõukogu esimeest T. Sullingut selles, et tuleks kehtestada mingi minikandidaadi kraadi kaitsmise võimalus viimasel kursusel. See

ESIMESEST

tatakse kõike, mis on seotud üliõpilase ja tema tegevusega ÜTÜ-s. Ei puudu ka suusatamine (seminar-laager toimub talvel), tants, naljategemised ja kõik muu, mis kuulub üliõpilase juurde. Tutvutakse vabariigi väljapaistvate teadlastega ning teiste kõrgemate koolide üliõpilastega. Niisiis, kellel on soov saada Heaks Inseneriks või kellel on plaanis tulevikus saada teadlaseks, sellel tuleks astuda ÜTÜ liikmeks. Selleks piisab, kui pöörduda oma rühmajuhendaja poole või ükskõik millise aineõpetaja poole ning avaldada oma soov. Eks nemad peaksid asja joonde ajama. Aga heast nõust ei ütle ära ka TPI ÜTÜ Nõukogu, mil-line asub A-III tuba 122, s. o. Mustamäel III õppekorpus, esimene korrus.

Lõpuks tahaks rääkida ka stimuleerimisest. On selge, et üliõpilane, kes aktiivselt lööb kaasa ÜTÜ-s või ÜKB-s, töötab suurema koormusega. Edukad üliõpilased peaksid rohkem ja aktiivsemalt taotlema nn. va-

KURSUSEST

peaks andma vastavale isikule ka teatud õigused (nagu ilma eksamiteta aspirantuuri astuda, töөлusuunamisel valida spetsialisti kohta jne.). Niisiis, probleem on selles, et tudeng hakkaks tegelema ÜTÜ-s juba esimesest kursusest peale ja et see töö oleks edukas, tuleb tudengit stimuleerida.

A. SUURVÄLI,
TPI ÜTÜ Nõukogu eksaseesimees, 1970. aasta lõpetaja

Nr. 39 (613)
Reede, 11. detsember 1970

Õppe-teadusliku töö komisjonis

Õppetöö olukorrast majandus-teaduskonna esimesel kursusel oli juttu a/ü komitee viimasel koosolekul. Küsimus võttis aga laiemaa haarde. Peab ütleva, et midagi eriti märkimisväärset otsustada ei saadud.

Küsimus kaldub ikka õppetöö kui üliõpilaste põhitegevuse kooskõlastatud juhtimisele, millega tuleb tegelda ühiselt dekaanidel, partei-, komso-moli- ja ametiühinguorganisatsioonidel. Oli juttu teaduskondade õppetöökomisjonide moodustamisest, kuhu kuuluk-sid prodekaan ja nimetatud ühiskondlike organisatsioonide teaduskonna büroo või komitee vastava ala esindajad ning rühmavanemad ja profileerivate kateedrite esindajad.

Mida arvasid sellest dekaanid?

Arvamus kaldus sinnapoole, et praegustest viieliikmelistest stipendiumikomisjonidest piisab. Kas see aga nii tegelikult on, selgub siis, kui astub jõusse üliõpilaste atesteerimise põhi-määrus, mille põhjal iga kuu 20-ndaks kuupäevaks esitavad rühmavanemad üliõpilaste jooksva töö ja õppeedukuse kohta aruanded, mille põhjal hak-kab edaspidi toimuma õppetöö suunamine.

Juttu oli komiteel sellest, et tuleks esimese kursuse üliõpi-lastele tutvustada õppimise metoodikat ja aidata neil sisse elada instituuti. Väga õige! Aga seda ju tehaksegi. Igal aastal ilmub TPI metoodikanõukogu

väljaandel kogumik õppeme-toodika küsimusi «Kuidas õp-pida?». Ja järelikult, kui selli-sed arvamused kerkivad, siis kas ei ole küsimuse püstitaja asjaga kursis või ei ole rüh-majuhendajad selles osas mida-gi teinud. Järelikult peaks tea-duskonna a/ü büroo võtma kok-ku rühmajuhendajad kui ameti-ühingu liikmed, tegema neile selles küsimuses koos dekaani-ga väikese seminari ja siis rüh-majuhendajad viivad oma õp-perühmades läbi «tootmisnõupi-damise» nimetatud kogumiku analüüsimiseks.

Millega siis tegeleb praegu a/ü komitee õppe-teadusliku töö komisjon? Jõudis äsja lõpu-le mahukas töö õppeedukuse ja jooksva töö aruandluse ühtse vormi ja dokumentatsiooni väl-jatöötamisel. Uuest semestrist algab aga materjalide kogumi-ne vabariigi kõigi kõrgemate koolide ja ENSV Teaduste Aka-deemia süsteemi aspirantuuri lõpetanute kohta. Huvitavad aspirantuuri tingimused, väi-tekirja kaitsmise ajaline jaotus (Mis on põhjuseks, et kaitsmi-sed sageli hilinevad?) jms. Probleemi vastu tunneb huvi a/ü vabariiklik komitee ja kind-lasti huvitab see ka vabariigi Kõrgema ja Keskk-erihariduse Ministeriumit.

Seega lühidalt kokku võttes on komisjoni tegevus suunatud sellele, et ühtsustada juhtimise ja kontrollimise vorme kogu instituudi ulatuses.

A Ü KOMITEE

Üliõpilaspäevi meenutades:

KOHE ALGAB KARNEVAL!

E. Teimanni foto

UNISTUS

Tähed taevas ja nende vahel kuu, kuid minul silmis vaid sinu suu. Sul:

Juuksed — valged hanged, silmad — säravalt helged, ise sa väike ja kerge.

Suu — kõrgahju kuma, kael — süütult puhas, oh jumal, oh jumal.

Keha — saatanlik liide jalad — laseri kiired, mul su juurde on kiire.

Ja kuigi filosoofide silmis ma narr, sind siiski oma rinnal tunnen mu arm.

ENN RAUD
EK-91
(Keelte kateedri poolt korraldatud kirjandusvõistlusel auhinnatud ergutuspreemiaga)

Filosoofia kateeder ja ateis-miklubi «Atheos» korraldavad konkursi, et selgitada välja ins-tituudi parimad marksistlik-len-inliku maailmavaate ateistliku aspekti tundjad.

Konkurss toimub põhiliselt I kursusel, kuid sellest võivad osa võtta kõik TPI päevase osa-konna üliõpilased. Konkursist osavõttu ja sellel saavutatud tulemusi arvestatakse ELKNÜ juubeliaasta leninliku arvestuse kokkuvõtete tegemisel.

Konkurss toimub kolmes eta-pis.

I etapil (detsembris) selgita-takse teadusliku ateismi aluste arvestusel välja õpperühmade paremad ateismitundjad. Iga esimese kursuse õpperühma parim ja kõik need üliõpilased, kes annavad üle 90% õigeid vastuseid, pääsevad edasi II vooru

KONKURSS

TPI PARIM

ATEISMITUNDJA 1970

Teisest voorust vahetu osa-võtu õigus on möödunud aasta 10 paremal ateismitundjal.

Ülejäänud soovijad saavad ateismi arvestuse ulatuses ja tingimustel oma võimeid proo-vida neljapäeval, 17. detsembril k. a. kell 14 ja 15 aud. AV-103 ning kell 16 ja 17 aud. AV 408.

II etapil (veebruari-märtsis 1971) toimub II vooru pääsenute vahel konkurss-viktoriin, mille 10-t paremat premeeritakse (möödunud aastal oli tasuta ekskursioon Leningradi).

III etapil võetakse ÜTÜ poolt kehtestatud punktidesüsteemi alusel kokku ateismialaste tea-duslike ja referatiivsete tööde eest konkurssidel ja ÜTÜ kon-verentsidel, ateistlike tööde trükis avaldamise eest saadud punktid kusjuures II vooru tu-lemused lähevad arvesse võrd-selt TPI-siseste konkurssidega. (Punktide arvestamise juhud on avaldatud «Teadmikus üliõpi-lastele.» Tallinn 1969 lk. 56).

Arvesse võetakse ka üliõpilas-te esinemisi ateistlike loengute-ga ühingu «Teadus» TPI algor-ganisatsiooni kaudu (0,05 punk-ti iga eriteemalise loengutekst-ist ja 0,10 punkti, kui selle loenguga on esinetud).

Suurima punktide summa saanud üliõpilane kuulutatakse TPI 1971. a. parimaks ateismi-tundjaks ja saab eriauhinna. Võrde punktisumma puhul teeb lõpliku otsuse žürii, mis koosneb filosoofia kateedri õp-pejõududest ja ateismiklubi «Atheose» esindajatest.

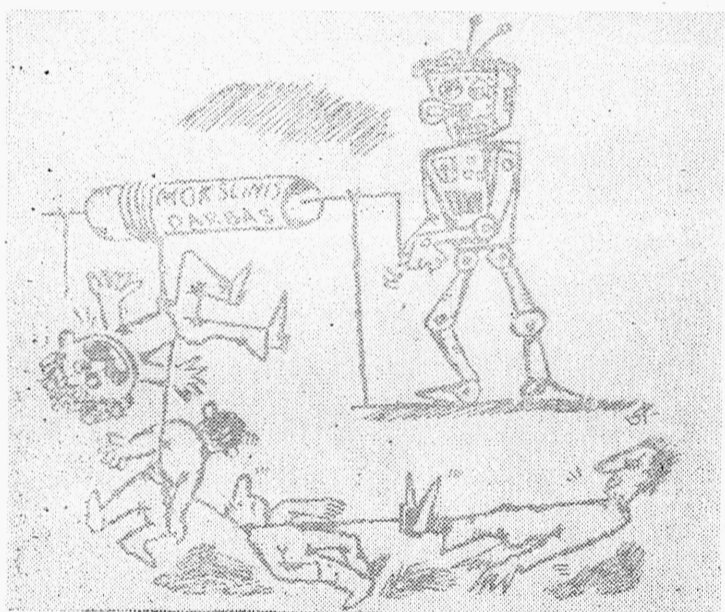
Konkursi läbiviimist juhivad filosoofiakandidaadid Kuul Viimsaare (sügissemestril) ja Inna Baturin (kevadsemestril).

Aitäh ja tugev käepigistus sün-nipäevatervituste eest!
Hans Jänes

Vast. toim. V. KALPUS

Орган парткома, ректората, ка-митета ЛКСМЭ и профкома Та-линского политехнического инсти-тута.
Trükikoda «Ühiselus», Tallinn
Pikk tn 40/42.
MB-10182

Tellimise nr. 4408

„Rakvere karikas“ võideti tagasi

Eelmisel aastal õnnestus TPI autoteede kateedri sulgpalli-võistkonnal võita üliõpilasi ja esindada TPI võistkondi finaalis. Rakverelased üllatasid ja võitsid tookord 6:5.

Tänavu aga üliõpilased olid paremad õppejõududest 7:4 ja sõitsid Rakveresse karika järe-le. Finaal oli jälle tasavägine. Meie naisüliõpilased Helle Tamm (TI-81) ja Ivi Murel (ET-61) võitsid nii üksikmängud kui ka naispaarismängu ja viisid kohe TPI juhtima 3:0. Kuid samas sai meie võistkond kolm mitteplaneeritud kaotust: H. Tamm — Alar Kivilo (E-33), kelledest viimane on ENSV meister meespaarismängus, ei suutnud tõrjuda rakverelaste M. Supper—Ü. Veldi kooskõlas-

tatud rünnakuid ja kaotasid 2:0. Ka I. Murel—Roland Sum-re (ET-91) kaotasid Rakvere meisterpaarile. Üliõpilased Henn Trei (MM-31)—Erik Terk (TP-11) kaotasid meespaarismängus. Viik 3:3! Võiduks on vajalik 6 punkti. Pingelisem oli 3. reketi H. Trei mäng, kes otsusta-

vas setis omas 8 matšpalli, kuid rakverelane Rein Piller (TPI kaugõppe 5. kursuse üliõpila-ne) tõrjus kõik, viigistas ja läks juhtima 16:15. Nüüd oli Trei «surutud nurka», sest üks viga oleks kohe andnud võidu rak-verelasele. Pall lendab kaua võrgu kohal. Trei viigistab ja hetk hiljem kukub pall võrgule, seisatab hetkeks ja langeb siis rakverelase väljaku poolele. Võit! Tähtis punkt, sest meie paremate meesmängijate võidu-d on juba ette teada. Lõpptu-lemuseks jääb 7:4. Karikas too-di jälle tagasi üheks aastaks. Et võita rändauhinda jäädavalt peavad üliõpilased võitma ka tuleval aastal.

P. JAHU

Raamatukogul on öelda

«Tallinna Polütehnikus» on juba kaks korda avaldatud raamatukogu võlglaste nimesid ja peab ütleva, et kasu on olnud mõlemapoolne. Võlgnikud on näinud oma nime trükituna ajalehe veergudel ja raamatu-kogu võlglaste arv on vähe-nenud.

16. oktoobri numbris aval-datud 28-st võlgnikust on ainult E. Mällil (KP-71) raama-tud tagastamata.

13. novembril tegime tea-tavaks 18 võlgniku nime. Neist tagastas raamatuid viis üli-õpilast. Osaliselt tagastasid raamatuid:

I. Tamm (EE-71)
V. Gorbatjuk (MM-57)
V. Ivanov (MM-57)
V. Glazov (AL-37)
A. Plotkin (EE-38)
I. Tavaste (MP-31)
Ülejäänud võlglaste —
V. Zelesnjakov (LI-77) — 5 raamatut,
A. Alamets (ED-51) — 8 raamatut,
A. Abusjev (AT-37) — 6 raamatut,
I. Rüütel (AV-31) — 5 raamatut,
A. Suhhanova (EE-37) — 4 raamatut,

A. Benda (EE-38) — 10 raamatut,

A. Veretennikov (MT-31) — 5 raamatut — käes olevate raamatute arv ole kahanenud. Loodetavasti leiavad maini-tud üliõpilased-võlgnikud mah-ti raamatute tagasitoomiseks detsembrikuus, et jaanuaris poleks tarvis nende nimesid enam ajalehes avaldada.

TPI Raamatukogu abonement

Avaldame sügavat kaas-tunnet rühmakaaslastele Jaa-nile
ISA
surma puhul.
Rühm AV-31

TPI ehitusteaduskonna E-14 rühm avaldab sügavat kaastunnet graafika kateedri vaner-õpetajale Endla Valla-sele kalli
ISA
surma puhul.